

er der altid nogle, der påstår, at så spiller man fandango med samfundet eller med velfærds-samfundet.

Sådan har man altid sagt, når der skal gennemføres frihedsrettigheder. Så er der altid nogle, der siger, at så bryder samfundet sammen, eller så bryder arbejdsmarkedet sammen. Det vil jeg ikke lade mig ryste af, vil jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen. Vi har før gennemført betydningsfulde frihedsrettigheder i det danske samfund, uden at der er kommet negative konsekvenser ud af det.

Vi kan også sagtens gennemføre denne frihedsrettighed, uden at det får negative konsekvenser overhovedet for det danske samfund eller for det danske arbejdsmarked.

Det her er et forhold, som jeg er overbevist om, at en stadig større kreds af medarbejdere i danske virksomheder føler, at vi er nødt til at have gjort noget ved.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har svært ved overhovedet at se, at det her har noget med frihed at gøre.

Det, man gør her, er, at man fratager arbejdstagerne mulighed for at være med til at støtte de organiserede arbejdsgivere i, at de uorganiserede har en forpligtelse til at følge de løn- og arbejdsforhold, der er aftalt på arbejdsmarkedet.

Med andre ord er den frihed, som hr. Knud Erik Kirkegaard snakker om, for de uorganiserede, for at de kan ødelægge det. Det var derfor, jeg sagde, at det her er at spille fandango med hele velfærdssamfundet, for det er jo det, det handler om. Det er sådan set at få sat en undergravende proces i gang. Jeg har svært ved at se, at det har noget som helst med frihed at gøre.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hr. Ole Vagn Christensens omsorg for arbejdsgiverne er jo så rørende, at man næsten får tårer i øjnene ved at lytte til hr. Ole Vagn Christensen. Måske bliver han på et tidspunkt udnævnt til æresmedlem i Dansk Arbejdsgiverforening. Jeg ved ikke, om det var det, han aspirerede til. Det får ikke mig til at ændre opfattelse. Jeg kan klart genkende den argumentation, som man f.eks. brugte, da man advarede mod slaveriets ophævelse i USA. Dér var der også personer, der sagde: Jamen det vil gå skidt, også for de pågældende selv. Det er at spille fandango med hele det amerikanske samfund.

Sådan argumenterede man, og sådan argumenterer hr. Ole Vagn Christensen i dag. Det får ikke mig til et øjeblik at tvivle på, at denne frihedsrettighed også skal komme de danske borgere til gode.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal takke hr. Knud Erik Kirkegaard for den interessante udlægning af ophævelsen af slaveriet for de amerikanske slaver. Det vil hr. Knud Erik Kirkegaard sammenligne med, at uorganiserede arbejdsgivere får lov til at behandle det arbejdsmarked, ligesom det passer dem. Jeg har lidt svært ved at se disse to sammenligninger.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Knud Erik Kirkegaard og derefter hr. Ole Sohn som ordfører.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det eneste, jeg sammenlignede, var argumentationsformen, nemlig argumentationsformen omkring den historiske episode, som jeg omtalte, og så det, at hr. Ole Vagn Christensen i dag heller ikke er tilhænger af frihed for medarbejderne på det danske arbejdsmarked.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne starte med at komme med en undskyldning for mine gøremål uden for dette høje Ting. Jeg sætter en stor ære i, at der ikke kan skabes tvivl om kildeangivelser, research og arkivvirksomhed i det hele taget, for det er en forudsætning for, at tingene er i orden. Jeg beklager dybt, at jeg var kommet til at bytte om på mine to taler før. Det skal forhåbentlig ikke gentage sig.

Men til supplement for de forrige talere, som med venlighed har ridset op, hvor mange gange vi har drøftet dette beslutningsforslag, så er der kun hertil at føje, at forslagsstillerne sandsynligvis har glemt – jeg formoder, at de har glemt det – at beslutningsforslaget i indeværende folketingsperiode, altså med den sammensætning, Folketinget har nu, én gang har været til afstemning. Så man kan ikke sige, at der er kommet noget nyt under solen, eller at der er kommet nye kloge eller mindre kloge folketingsmedlemmer.

Sagen er som nævnt belyst ved de foregående fem gange, og så oven i købet én gang demonstreret holdningsvis ved en afstemning. Men jeg vil da godt lige understrege, at vi faktisk mener,